

Başımdan Geçenleri Yazıyorum

– AhmetZeytinci · 29 Mayıs 2015

Günümüzün birçok kalem ustası yazmaya ilk başladığı zamanlarda şiir ile merhaba demiştir edebiyat dünyasına. Daha sonra öyküye, romana, denemeye de zaman ayırmışlar ve bu dallarda da değerli eserler ortaya koymuşlardır. Hani der ya bir büyüğümüz "Türkiye de her üç kişiden dördü şairdir." diye. Kısmen doğrudur da bu tez. Bir bakarsınız komşunuz olan yetmişlik İsmail amca bile şiir yazmıştır, bir bakarsınız babaanneniz size hiç duymadığınız bir maniye söyler, bir bakarsınız amcanız duygulu bir şiir okur hiç duymadığınız. Onların çoğu yazdığı kitaplara girmemiştir, ama inanın birçok kitabı olup da şairim diye geçinenlerden daha naif ve güzeldir yazdıkları. Duygulu insanlar yurdudur memleketimiz aslında; duygulu ve bir o kadar da sevecen. Dünyanın en güzel tabiatlarından birini Allah cc bizlere armağan etmiştir. Şiir çok özel bir edebiyat sahasıdır ve derler ki "Başka dillerde yazılan şiirler insanın ana diline zor çevrilir."

Burada affınıza sığınarak kitaplara girmemiş benim de yakından tanıdığım babamın ve benim de kadim dostum Mehmet Ali amcanın bir şiirini örnek vermek istiyorum kısacık. Karısı Kezban Yengeye yazmıştı. İkisi de rahmetli oldular bir sene ara ile...

MELEK HANIM

Kezban'ımın melek koydum adını
O dünyanın en iyi kadını
Az yer çok çalışır her işe çabuk alışır Melek hanım...

Senden evvel ölmek için Allah'a dua ederim
Kırkımı yap da hemen sen de gel derim
Evlatlarımız hayırlı sana bakar
İnsanlara dünya da bu kadar ömür yeter
İşte ben gidiyorum biraz da oraya alışalım
İnşallah cennet de buluşalım Melek hanım...

ŞAİR: Mehmet Ali ŞEPİTÇİ

NOT: Daha da uzundu ama aklımda kalan dizeleri naçizane bunlar...

On sekizli yaşlardan beri hasbelkader bir şeyler karalıyoruz kendi gücümüz ve yeteneğimiz ölçüsünde. Herkesin yazmaya ve okumaya başlamasının bir öyküsü ve geçerli bir nedeni vardır mutlaka. Yirminci yüzyılın başında bu işleri yapan günümüzün büyük yazarları da belki tesadüfen, belki de bilinçli olarak

bu işe girmişlerdir. Edebiyatın kesinlikle sabır gerektiren bir iş olduğu gerçeğini inkâr edemeyiz asla. Bu yazarların hiç biri şöhret basamaklarını çarçabuk çıkmayı ve tanınmış olmayı hemen elde etmiş insanlar değildir, bu zaman içerisinde olmuş bir olaydır. Aziz Nesin ilk öykü kitabını elliye yakın yaşlarda bastırmıştır. Daha sonra İtalya'da iki kere büyük ödül almıştır mizahi öykü dalında. Bu örnekler çoğaltılabilir daha da. Birçoğu ceza evi görmüş ve türlü maddi ve manevi sıkıntılar çekmişlerdir.

Birçok öykücünün öykülerinde anlattıkları aslında kendileridir. Belki bazılarını başka başka isimler koyarak anlatırlar, bazen kendileri ile dalga geçerler ki çok önemli bir olgudur aslında insanın kendi ile dalga geçebilmesi, herkesin başaramadığı bir olgu. İlk aklıma gelen örnek Aziz Nesin'in tesadüfen girdiği bir açık artırmada bir avizeyi satın almasını anlatan öyküsüdür ki o zaman çok gülmüştüm bu öyküye. Sait Faik'de, Muzaffer İzgü'de, Ömer Seyfettin'de, Rıfat Ilgaz'da, Sabahattin Ali ve diğer tanınmış öykücülerde çoğu zaman yaşadıklarını aktarırlar okuyucularına.

Ben de çoğu zaman yaşadıklarımı yazıyorum öykülerimde ve denemelerimde. Mizah ağırlıklı yazdığım da öykülerimi zahmet edip okuyan arkadaşlarım tarafından az çok bilinir. Ne yapalım işte biz de yoksulluğun, acıların, savaşların, alçaklıkların, vatan hainliklerinin olduğu bir dünyada, yaşadıklarımıza ve diğer insanlara mizahi bir pencereden bakmaya çalışıyoruz diyelim, yazarken kafamız bu yönde çalışıyor.

Dört senedir düzenli olarak öykü ve deneme yazdığımı söylesem şaşırmanın. Bu iş ziyadesi ile mutlu ediyor beni ve zaman zaman dönüp dönüp okuyorum neler yazmışım hangi tarihte diye. Lise yıllarında hiç bir kompozisyon sınavından geçer not alamamış biri olarak çok fazla değil ama kendim ile azıcık gurur duymuyor da değilim ve sürekli şunu telkin ediyorum kendime "Ahmet daha iyilerini yazabilirsin." O umut hep içimiz de olmalı...

Öykü yazan ve yazmaya çalışan genç arkadaşlara da şunları söyleyebilirim. Yazacakları öyküler birebir yaşadıkları da olabilir ya da bir konuşma, toplantı esnasında anlatılanlar da olabilir. Burada kendi zekâ ve bilgi düzeylerini de katarak yeni bir öykü oluştururlar. Parça parça edinilen bilgiler bir bütün olarak bir öyküde bir araya da getirilir ve kayda değer bir eser çıkabilir çoğu zaman. Kendi saflıklarınızı, salaklıklarınızı da yazın korkmayın, sizden daha salak kimler kimler var bir duysanız inanamazsınız. İnsanın kendisi ile dalga geçmesi zaman zaman iyidir, herkes başaramaz bunu. Tutarsınız başka bir isim koyarsınız olayın kahramanına olur biter. Bir olay yaşamışsınızdır bir yerde onun benzeri bir olayı da başka bir yerde yaşamışsınızdır, ikisini bir hikayede bir araya getirirsiniz dişe dokunur bir öykü çıkar ortaya, artık orada A şehrinin ya da B şehrinin ismi önemli değildir sizin olayı etkili bir biçimde hikaye etmenizdir burada okuyucunun dikkat edeceği kısım. Hele bir kalemi elinize alın, iyi mi kötü mü demeden yazmaya başlayın. Yazdıkça ve yazdıklarınız çoğaldıkça siz de kendinize hayret edeceksiniz bir zaman gelecek "Meğerse ne çok yazacak konu ve olay varmış yaşamımda." diyeceksiniz. Hepinize en derin sevgi ve saygılar yine...